

OKRESNÍ SOUD V PÍSKU
Došlo 25 -04- 2005
PODÁNO OSOBNĚ KRÁT PŘÍLOH

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Štítkovcové a soudkyní JUDr. Zdeňky Sedlákové a JUDr. Ivety Jiříkové v právní věci žalobce [redacted] zastoupeného [redacted] advokátem v [redacted] proti žalované [redacted] se sídlem v [redacted] zastoupené [redacted] advokátem v [redacted] o neplatnost výpovědi z pracovního poměru, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 11.10.2004 č.j. 4 C 552/2004 – 181, **t a k t o :**

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. a III. **p o t v r z u j e .**

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II. **m ě n í** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 35.812,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce [redacted] advokáta v [redacted]

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 7.128,10 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce [redacted] advokáta v [redacted].

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně určil, že výpověď z pracovního poměru daná žalobci dopisem žalované ze dne 26.7.2001 je neplatná. Výpověď byla žalobci dána z důvodu uvedeného v ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zák.práce a odůvodněna byla tím, že žalobce se stal pro žalovanou nadbytečným poté, co vedení [redacted] na svém sezení dne 4. července 2001 projednalo organizační změny, na jejichž základě se ruší u organizace 4 pracovní místa. Tyto změny jsou specifikovány v rozhodnutí ředitele č. 2/2001 a v případě žalobce se jedná o zrušení jednoho pracovního místa řidiče [redacted], kde dosud pracoval. Soud prvního stupně po provedeném dokazování učinil závěr o tom, že rozhodnutí žalované nejprve o zvýšení stavu řidičů v [redacted] na základě rozhodnutí ze dne 1.12.2000 č. 2/2000, kdy k dosavadním čtyřem řidičům byl přijat dne 1.2.2001 pátý a posléze snížení stavu řidičů na základě rozhodnutí ze dne 9.7.2001 č. 2/2001 směřovalo k tomu, aby žalované bylo formálně umožněno vybrat žalobce jako nadbytečného a dát mu výpověď z pracovního poměru dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zák.práce. Soud prvního stupně učinil dále na základě provedených zjištění závěr o tom, že žalovaná od podzimu roku 2000, kdy žalobce a [redacted] upozornili na ztrátu pohonných hmot a vyslovili své podezření, kdy došlo ke zhoršení pracovních vztahů v [redacted] a vnitropodnikovou kontrolou se neprokázalo podezření vyslovené žalobcem a [redacted], posuzovala žalobce jako zaměstnance, který je pro ni nevyhovující a chtěla s ním pracovní poměr ukončit. Rozhodnutí o zvýšení počtu řidičů a posléze snížení počtu řidičů sledovalo tento účel a žalovaná dle soudu prvního stupně pouze předstírala přijetí organizačního opatření. Tvzení žalované o tom, že k navýšení počtu míst řidičů došlo s ohledem na novelizaci zák.práce je dle soudu prvního stupně vyvráceno výkazy práce, přehledy směn a dodatky pracovních smluv a dále přehledem vypracovaným žalovanou o počtu odpracovaných hodin v roce 2000 a předpokladu na rok 2001. Po těchto zjištěních učinil soud prvního stupně ve smyslu právního názoru Nejvyššího soudu vysloveného v rozsudku ze dne 27.4.2004 č.j. 21 Cdo 2204/2003 – 125, jímž byl rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22.5.2003 č.j. 19 Co 973/2003 – 100 a rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 15.1.2003 č.j. 4 C 929/2001 – 79 zrušen a věc vrácena Okresnímu soudu v Písku k dalšímu řízení, závěr o tom, že rozhodnutí o organizační změně nebylo přijato a nemůže být ani příčinou nadbytečnosti žalobce a výpověď z pracovního poměru, která byla žalobci za této situace žalovanou dána dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zák.práce je neplatným právním úkonem. O nákladech řízení bylo dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. rozhodnuto tak, že žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 43.060,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a žalované dále byla v souladu s ustanovením § 148 odst. 1 o.s.ř. uložena povinnost zaplatit České republice, Okresnímu soudu v Písku, na nákladech řízení částku 96,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Proti tomuto rozsudku se odvolala žalovaná s tím, že důrazně odmítá tvrzení žalobce o tom, že ze strany žalované ve vztahu k žalobci docházelo k šikanóznímu jednání a že si žalovaná

uměle vytvořila nové pracovní místo pro to, aby s žalobcem mohla následně ukončit pracovní poměr pro nadbytečnost. Žalovaná poukazuje na časovou posloupnost celé věci, kdy o zvýšení počtu řidičů bylo rozhodnuto již v listopadu 2000 a v žádném případě se nejednalo o umělé vytvoření nového místa, čímž by mohla žalobce šikanovat. Jediným a skutečným důvodem pro rozhodnutí o nadbytečnosti žalobce a nejen jeho je pouze ekonomická situace žalované v průběhu prvního pololetí roku 2001. Žalovaná je toho názoru, že v řízení bylo provedenými důkazy tvrzení žalobce o šikanózním jednání v průběhu prvního pololetí roku 2001 vyvráceno. Žalobce řádně dostával tarifní mzdu, nikoliv však odměny, a to proto, že se jedná o nenárokovou složku, která přísluší zaměstnanci pouze za mimořádné pracovní výsledky a ty žalobce v té době neměl. Zjistil-li soud prvního stupně, že žalobci nebyly vydávány ochranné pracovní pomůcky, bylo tomu tak proto, že jejich vydávání se řídí dobou životnosti, respektive jejich opotřebením a o přidělení nutno požádat, což žalobce neučinil. Bylo-li zjištěno, že žalobce nebyl pozván na školení řidičů, stalo se tak proto, že dne 28.3.2001 byla žalobci dána výpověď a bylo by nelogické, aby žalovaná zvala na školení řidičů zaměstnance, který je ve výpovědi.

Žalobce k odvolání žalované uvedl, že žalovaná ve svém odvolání nepřichází s žádnými novými skutečnostmi ani s žádnou novou právní argumentací a pouze opakuje svá tvrzení a závěry, které již před soudem prvního stupně prezentovala a ve svém odvolání polemizuje s hodnocením důkazů, jak jej provedl soud prvního stupně. Žalobce je přesvědčen, že soud prvního stupně provedené důkazy správně zhodnotil a učinil i správné závěry právní.

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalované má náležitosti uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod dle ustanovení § 205 odst. 2 písm. e) o.s.ř., tedy, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a odvolací důvod uvedený v ustanovení § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř., tedy, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné dle ustanovení § 201 o.s.ř. v návaznosti na ustanovení § 202 o.s.ř., přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně dle ust. § 212 o.s.ř., shora uvedené odvolací důvody neshledal a neshledal ani existenci jiných odvolacích důvodů.

Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zák.práce může dát zaměstnavatel zaměstnanci výpověď, stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo o jiných organizačních změnách. Předpokladem použití tohoto výpovědního důvodu je existence organizační změny, nadbytečnost pracovníka a příčinná souvislost mezi organizační změnou a nadbytečností pracovníka. Nezbytné je, aby v době, kdy je dávana výpověď již bylo o organizační změně rozhodnuto a z této změny vyplývala nemožnost zaměstnavatele zaměstnance zaměstnávat pracemi dohodnutými v pracovní smlouvě. O výběru zaměstnance, který je nadbytečným rozhoduje výlučně zaměstnavatel; soud není oprávněn v tomto směru rozhodnutí zaměstnavatele přezkoumávat. Rozhodnutí o organizační změně není právním úkonem ve smyslu ustanovení § 240 odst. 1

zák.práce, neboť nejde o takový projev vůle, s nímž by právní předpisy spojovaly změnu nebo zánik práv a povinností, účastníků pracovněprávního vztahu, jedná se pouze o skutečnost, která je hmotněprávním předpokladem pro právní úkony tam, kde to právní předpisy stanoví a která není sama o sobě způsobila přivodit následky v právních vztazích účastníků pracovněprávního vztahu. Toto rozhodnutí nelze samo o sobě přezkoumávat z hlediska platnosti dle zásad uvedených v ustanovení § 242 zák.práce a zabývat se jím v řízení o neplatnosti výpovědi z pracovního poměru. Vznikne-li pochybnost, zda zaměstnavatel rozhodl o organizačních změnách, může se soud zabývat jen tím, zda takové rozhodnutí bylo skutečně přijato a zda je učinil zaměstnavatel – fyzická osoba, příslušný orgán zaměstnavatele – právnické osoby nebo ten, kdo je k tomu jinak oprávněn. V případě, že by rozhodnutím zaměstnavatele (příslušného orgánu), popřípadě jeho realizací u zaměstnavatele byly od počátku sledovány jiné cíle, než změna úkolů zaměstnavatele, technického vybavení, snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo jiná organizační změna, pomocí níž by měl být regulován počet zaměstnanců a jejich kvalifikační složení tak, aby zaměstnavatel nadále zaměstnával jen takový počet zaměstnanců a v takovém kvalifikačním složení, jaké odpovídá jeho potřebám a zaměstnavatel by jen předstíral přijetí organizačního opatření, bylo by třeba dle závěrů uvedených v rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. dubna 2004 č.j. 21 Cdo 2204/2003 – 125 dovodit, že rozhodnutí o organizační změně nebylo přijato. Odvolací soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že soud prvního stupně po provedeném dokazování učinil správný závěr o tom, že rozhodnutí žalované nejprve o zvýšení stavu řidičů v [REDAKCE], kdy k dosavadním 4 řidičům byl přijat ode dne 1.2.2001 pátý (na základě rozhodnutí ze dne 1.12.2000 č. 2/2000) a posléze snížení stavu řidičů (rozhodnutím ze dne 9.7.2001 č. 2/2001) sledovalo od počátku jiné cíle než změnu úkolů, technického vybavení, snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo jiné organizační změny a žalované formálně umožnilo vybrat žalobce jako nadbytečného zaměstnance a dát mu výpověď z pracovního poměru dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zák.práce. Odvolací soud považuje zjištění soudu prvního stupně učiněná na základě provedeného dokazování za správná, když výsledek hodnocení důkazů soudem odpovídá postupu vyplývajícimu z ustanovení § 132 o.s.ř. Soud prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozsudku řádně vypořádal s tím, na základě kterých důkazů ke svým zjištěním dospěl a odvolací soud považuje za správný jeho závěr o tom, že tvrzení žalované, že k navýšení počtu míst řidičů došlo s ohledem na novelizaci zák.práce je vyvráceno výkazy práce, přehledy směn a dodatky pracovních smluv a přehledy o počtu odpracovaných hodin v roce 2000 a předpokladu na rok 2001, ze kterých bylo mimo jiné zjištěno, že žalovaná uzavřela se svými zaměstnanci dodatky pracovních smluv, ve kterých vyslovili souhlas s pracovní pohotovostí na pracovišti v rozsahu nejvýše 400 hodin v kalendářním roce, dále s konáním prací přesčas v rozsahu až 416 hodin v roce, s pracovní dobou v rozsahu 37,5 hodin týdně a vysíláním na pracovní cesty. Pro závěr soudu prvního stupně o tom, že rozhodnutí žalované sledovalo od počátku jiné cíle svědčí i zjištění o tom, že žalobci nebyly vyplaceny žádné nenárokové složky mzdy s tím, že žalovaná dovozovala, že žalobce nesplnil podmínky pro vyplacení těchto nenárokových složek a po zhoršení pracovních vztahů na pracovišti v [REDAKCE] v důsledku oznámení žalobce o ztrátě pohonných

hmot se žalovaná na žalobce výrazně zaměřila a činila kroky k tomu, aby s ním mohla ukončit pracovní poměr, o čemž svědčí i zjištění, že žalobce byl vyzván ke zkoušce na alkohol na pracovní poradě konané v době jeho osobního volna, když nebylo zjištěno, že by narušoval průběh, choval se arogantně či hrubě a v důsledku odmítnutí této zkoušky mu byla dne 6.3.2001 dána výtka a následně dne 28.3.2001 z důvodu soustavného porušování pracovní kázně výpověď, kterou žalovaná odvolala a žalobce dne 1.6.2001 nastoupil nově do práce. Žalovaná pak v zápětí rozhodla rozhodnutím ze dne 9.7.2001 o snížení počtu zaměstnanců, mimo jiné o snížení jednoho pracovního místa řidiče na pracovišti v [REDAKCE] a dne 26.7.2001 dala žalobci z důvodu nadbytečnosti výpověď dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zák.práce. Sledovalo-li tedy rozhodnutí zaměstnavatele od počátku jiné cíle, nutno učinit závěr o tom, že rozhodnutí o organizační změně nebylo přijato, jednalo se o opatření, které dovršilo již dříve učiněné úkony směřující k tomu, aby byl v rozporu se skutečností vydáván za splněný hmotněprávní předpoklad pro podání výpovědi z pracovního poměru podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zák.práce právě žalobci. Soud prvního stupně postupoval správně, když učinil závěr o tom, že výpověď z pracovního poměru daná žalobci dopisem žalované ze dne 26.7.2001 je neplatným právním úkonem. Odvolací soud proto postupoval dle ustanovení § 219 o.s.ř. a rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil.

Dle ustanovení § 220 odst. 1 o.s.ř., pouze změnil výrok o nákladech řízení tak, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 35.812,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce, neboť soudem prvního stupně byly tyto náklady, o kterých bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., nesprávně vyčísleny. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ze žaloby ve výši 1.000,- Kč, soudní poplatek z odvolání také ve výši 1.000,- Kč a zaplacený soudní poplatek z dovolání ve výši 5.000,- Kč. Žalobci dále vznikly náklady v souvislosti s jeho právním zastoupením, které byly stanoveny dle vyhl.č. 484/2000 Sb., dle které náleží žalobci dle ustanovení § 7 písm. c) citované vyhlášky paušální odměna ve výši 5.000,- Kč za první řízení před soudem prvního stupně, za první odvolací řízení však byla odměna dle ustanovení § 18 odst. 1 citované vyhlášky krácena o 50 % a odměna advokáta činí 2.500,- Kč a stejné částky dosahuje i odměna advokáta před soudem prvního stupně po zrušení rozsudku soudu prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení. Za druhé odvolací řízení již náleží odměna 5.000,- Kč, neboť advokát v odvolacím řízení již vykonal dva úkony právní služby, naproti tomu odměna za dovolací řízení musela být opět o 50 % snížena na částku 2.500,- Kč, neboť advokát vykonal pouze jediný úkon právní služby. Po zrušení rozsudků dovolacím soudem náleží advokátovi odměna za řízení před soudem prvního stupně ve výši 5.000,- Kč. Dle vyhl. č. 177/1996 Sb. k odměně advokáta náleží i 15 režijních paušálů po 75,- Kč, tj. částka 1.125,- Kč a náhrada za ztrátu času celkem ve výši 1.450,- Kč a k nákladům žalobce nutno připočíst i jízdné advokáta z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět celkem ve výši 3.737,- Kč. Celkové náklady řízení tak dosahují částky 35.812,- Kč, když dalších nákladů se žalobce již v předchozích řízeních vzdal.

O nákladech státu bylo rozhodnuto dle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř., když žalované ve sporu neúspěšné byla uložena povinnost zaplatit státu částku 96,- Kč představující svědecké vyplacené svědku [REDACTED].

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy žalované, ve sporu neúspěšné, byla uložena povinnost zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 7.128,10 Kč, když odměna advokáta dle vyhl.č. 484 § 7 písm. c) činí 5.000,- Kč a dle vyhl.č. 177/1996 Sb. advokátovi náleží i dva režijní paušály po 75,- Kč, ztráta času ve výši 250,- Kč a jízdné z [REDACTED] do [REDACTED] a zpět ve výši 590,- Kč. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna advokáta se zvyšuje o částku 1.138,10 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Písku dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Tento rozsudek lze k návrhu soudně vykonat, pokud by povinnosti v něm stanovené nebyly včas a řádně splněny.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 22. března 2005

JUDr. Jaroslava Š t í t k o v c o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Osecká Eva

[REDACTED]

